

Alnus glutinosa 'Laciniata'

olsza czarna 'Laciniata'

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Dość okazałe drzewo o szeroko stożkowatej koronie u starych drzew mniej regularnej, z prostym, strzelistym pniem. Dorasta do około 10-12 m wysokości. Rośnie wolniej niż gatunek. Kora czarna, spękana, typowa dla gatunku. Forma o liściach głęboko powcinanych, z wierzchu zielonych i błyszczących, od spodu szarych. Dobrze znosi wilgotne, kwaśne gleby. Wrażliwe na suszę. Polecana nad brzegi większych oczek i stawów, strumieni, w większych ogrodach przydomowych i w parkach miejskich, na osiedlach oraz do uzupełniania nasadzeń w parkach zabytkowych. Odmiana znana od 1830 roku, bliżej nieznanego pochodzenia.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty wyprostowany jajowaty
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę

nastonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże wilgotne podłoże podmokłe (bagienne, nadwodne, wodne) roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchnicza gliniasta
walory	ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zadrzewienia krajobrazowe ogrody wodne i bagienne kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
strefa	5

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Alnus glutinosa* 'Laciniata' w Polsce

SZMIT Szkółka